

Sygn. akt II Ka 286/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Sztorc

Protokolant: st. sekretarz sądowy Wojciech Wiśniowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2015 r.

sprawy M. K., P. K., T. K.

obwinionych o wykroczenie z art. 194 pkt. 1 ustawy Prawo wodne

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionych

od wyroku Sądu Rejonowego w Leżajsku

z dnia 27 lutego 2015 r., sygnatura akt II W 1/15

I. **utrzymuje** w mocy zaskarżony wyrok,

II. **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. F. - Kancelaria Adwokacka w R. kwotę 1549,80 zł (tysiąc pięćset czterdzieści dziewięć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym pomocy prawnej obwinionym M. K., P. K., T. K.,

III. **zasądza** od obwinionych M. K., P. K., T. K. kwotę po 167,86 zł (sto sześćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt sześć groszy) na rzecz oskarżyciela posiłkowego C. B. tytułem zwrotu poniesionych wydatków związanych z udziałem w postępowaniu odwoławczym pełnomocnika z wyboru,

IV. **zwalnia** obwinionych M. K., P. K., T. K. od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 286/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Leżajsku wyrokiem z dnia 27 lutego 2015 r., sygn. akt II W 1/15:

I. uznał obwinioną M. K. za winną tego, że w dniu 25 października 2013 r. około godziny 16:00 w miejscowości B. zasypywała piaskiem przebiegający przez działkę ewidencyjną numer (...) własności T. K. rowek odprowadzający wody opadowe, zmieniając tym samym stan wody na gruncie ze szkodą dla gruntów sąsiednich tj. działki ewidencyjnej nr (...) własności C. B., przy czym czynu tego dopuściła się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, tj. wykroczenia z art. 194 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne w zw. z art. 17 § 2 kw, i za to na podstawie art. 194 pkt 1 ustawy Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 z późn. zm.) w zw. z art. 24 § 1 kw skazał ją na karę grzywny w wysokości 500 zł,

II. uznał obwinionego P. K. za winnego tego, że w dniu 25 października 2013 r. około godziny 16:00 w miejscowości B. zasypywał piaskiem przebiegający przez działkę ewidencyjną numer (...) własności T. K. rowek odprowadzający wody opadowe, zmieniając tym samym stan wody na gruncie ze szkodą dla gruntów sąsiednich tj. działki ewidencyjnej nr

(...) własności C. B., tj. wykroczenia z art. 194 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 z późn. zm.) w zw. z art. 17 § 2 kw, i za to na podstawie art. 194 pkt 1 ustawy Prawo wodne w zw. z art. 24 § 1 kw skazał go na karę grzywny w wysokości 300 zł,

III. uznał obwinionego T. K. za winnego tego, że w dniach od 25 października 2013 r. do 2 listopada 2013 r. w miejscowości B. przy pomocy ciągnika rozgarniał nawiezioną ziemię zasypując piaskiem przebiegający przez działkę ewidencyjną numer (...), której jest właścicielem rowek odprowadzający wody opadowe, zmieniając tym samym stan wody na gruncie ze szkodą dla gruntów sąsiednich tj. działki ewidencyjnej nr (...) własności C. B., tj. wykroczenia z art. 194 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 z późn. zm.) w zw. z art. 17 § 2 kw, i za to na podstawie art. 194 pkt 1 ustawy Prawo wodne w zw. z art. 24 § 1 kw skazał go na karę grzywny w wysokości 500 zł,

Ponadto Sąd wyrokiem zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. F. z Kancelarii Adwokackiej w L. kwotę 1062,72 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu obwinionym M. K. i P. K., oraz kwotę 221, 40 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu obwinionemu T. K..

Na podstawie art. 119 kwp w zw. z art. 627 kpk zasądził od obwinionych M. K., P. K. i T. K. solidarnie na rzecz oskarżyciela posiłkowego C. B. kwotę 1328 zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków związanych z udziałem w sprawie pełnomocnika z wyboru.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił obwinionych M. K., P. K. i T. K. od ponoszenia zryczałtowanych wydatków postępowania oraz opłaty, a wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Apelację od wyroku wniósł obrońca obwinionych zaskarżając go w całości, zarzucając:

I. naruszenie art. 8 k.p.o.w. w zw. z art. 7 k.p.k. na skutek przekroczenia przez Sąd orzekający granic swobodnej oceny dowodów:

- poprzez częściowe nieobdarzanie walorem wiarygodności wyjaśnień obwinionej M. K. w zakresie w jakim wskazała, iż rowek odpływowy zasypała kamieniami rok wcześniej i w stosunku do tego czynu prowadzone już było postępowanie karne, a co więcej w inkryminowanym okresie wraz z braćmi jedynie wyrównywała podwórko, pomimo iż wyjaśnienia były konsekwentne, spójne i niezmiennie przez cały okres postępowania, a nadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zebranym w sprawie w tym wyjaśnieniami T. K. oraz zeznaniami świadka J. B. (1) i I. B., jak i z dowodów zalegających w aktach sprawy VII W 321/13 i VII W 590/13 Sądu Rejonowego w Łąncucie VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w Leżajsku;

- poprzez uznanie zeznań oskarżyciela posiłkowego C. B. za wiarygodne pomimo, iż są one tendencyjne, wewnętrznie sprzeczne oraz nacechowane wieloletnim konfliktem sąsiedzkim pomiędzy nim, a obwinionymi;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na wynik sprawy polegający na:

- przyjęciu, iż dnia 25 października 2013 r. na posesji nr (...) położonej w B., a będącej własnością obwinionego T. K. został zasypany rowek odpływowy przebiegający wzdłuż posesji nr (...), gdy w rzeczywistości rowek ten został zasypany przez obwinioną M. K. o wiele wcześniej i nigdy później nie został on udrożniony;

- przyjęciu, iż wykonywane przez obwinionych w dniu 25 października 2013r. prace polegające na rozplantowaniu nawiezionej ziemi (piasku) doprowadziły do zmiany stosunków wodnych na gruncie w rozumieniu art. 194 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne, gdy w rzeczywistości wyrównanie posesji przez obwinionych nie miało wpływu na stosunki wodne panujące pomiędzy gruntami sąsiednimi, a co więcej fakt zmiany stosunków wodnych winien zostać stwierdzony dowodem z opinii biegłego czego w niniejszej sprawie zaniechano;

ewentualnie, w razie braku uznania zasadności powyższych zarzutów wyrokowi temu zarzucił:

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na wynik sprawy polegający na braku uznania, iż działanie obwinionych – polegające na nawiezieniu i rozplantowaniu ziemi (piasku) celem zapobiegnięcia dalszemu zalewaniu i podmokaniu podwórka, którego efektem jest niszczenie budynków gospodarczych i stałe zawilgocenie panujące w budynku mieszkalnym – wypełniło przesłanki działania w stanie wyższej konieczności.

Mając na uwadze powyższe wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionych M. K., T. K. i P. K. od zarzucanych im we wniosku o ukaranie czynów,

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie jej do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji,

Względnie, w razie uznania zasadności zarzutu określonego w pkt III wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i umorzenie postępowania.

Równocześnie wniósł o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu obwinionym M. K., T. K. i P. K. w postępowaniu apelacyjnym, oświadczając, iż nie zostały one pokryte w całości ani w części.

Odpowiedź na apelację wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego C. B. wnosząc o oddalenie apelacji obrońcy oskarżonych, jako oczywiście bezzasadnej oraz o zasądzenie od obwinionych na rzecz oskarżyciela posiłkowego kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy ujawniony w trakcie rozprawy głównej materiał dowodowy poddał właściwej ocenie. Ponieważ Sąd Rejonowy wskazał na przyczynę, dla której pozytywnie ocenił dowody, na podstawie których dokonał ustaleń faktycznych, jak i wskazał powody, dla których odmówił wiary dowodom przeciwnym, nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych. Tym samym Sąd I instancji nie pozostawił w sprawie wątpliwości, które nie zostałyby usunięte, a tym bardziej rozstrzygnięte na niekorzyść obwinionych.

Uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego zostało sporządzone stosownie do reguł wynikających z art. 424 kpk. Dało ono Sądowi Okręgowemu podstawę do skontrolowania słuszności rozumowania Sądu I instancji i zgodności tego rozumowania z materiałem dowodowym.

Ocenie zawartej w uzasadnieniu nie można zarzucić, by była sprzeczna ze wskazaniami wiedzy, czy doświadczenia życiowego, by zawierała błędy logiczne. Ocenę tę Sąd Okręgowy w pełni podziela.

Sąd Rejonowy objęte treścią zarzutu zdarzenia przeanalizował w sposób dokładny, a ustalenia stanu faktycznego i opis czynów przypisanych obwinionym w wyroku oparł ściśle na tym, co w sposób pewny i niebudzący wątpliwości zostało obwinionym dowiedzione.

Zasadnie Sąd I instancji, czyniąc ustalenia faktyczne oparł się przede wszystkim na zeznaniach świadków: C. B., M. M., K. K., A. C., J. B. (2), H. S., z których jednoznacznie wynika, że obwinieni zasypywali rowek przebiegający przez działkę ewidencyjną nr (...), odprowadzający wody opadowe, zmieniając tym samym stan wody na gruncie ze szkodą dla gruntów sąsiednich, a T. K. rozgarniał nawieziony piach zasypując dodatkowo ten rowek, również zmieniając stan wody na gruncie ze szkodą dla gruntów sąsiednich. Zeznania te znalazły bowiem odzwierciedlenie w obiektywnych dowodach z zeznań świadków, funkcjonariuszy policji: L. P., K. H., J. T., G. B., W. S., D. K.. Znamienne jest, że

pokrzywdzony działaniem obwinionych C. B. poszukiwał pomocy policji, aby zapobiec pogorszeniu sytuacji swojej nieruchomości w związku z zachowaniem obwinionych. Działania takie policja podejmowała i stąd też w sprawie znalazła się grupa obiektywnych dowodów, pozwalających na ustalenie zachowania podjętego przez obwinionych, które znalazło swój wyraz w czynach przypisanych w wyroku Sądu Rejonowego. W okolicznościach sprawy trafnie Sąd Rejonowy ustalił, że swoim działaniem obwinieni zmienili przebieg rowka odprowadzającego wody opadowe, kierując go pod budynek gospodarczy. Ponadto, nie budzi wątpliwości, że na działkę nawieziono piach, co wynika także z wyjaśnień obwinionej M. K., a sposób jego usypania i wysokość na jaką to nastąpiło niewątpliwie zmieniło relacje wodne. Nie ma zatem znaczenia, że poprzednio M. K. miała zasypać rowek kamieniami i jak twierdziła obecnie tego rowka z tych przyczyn zasypać nie mogła. Sąd Rejonowy wykazał, że całość działań obwinionych prowadziła do zmiany relacji wodnych w relacji do sąsiednich posesji. Również obwiniony T. K. potwierdził, że po rozsypaniu piachu działka podniosła się o 10 cm. Z tych wyjaśnień wynika ponadto, że odpływ wody opadowej odbywał się już na tej działce inaczej niż poprzednio. W sposób oczywisty zasypanie działki w takim stopniu o jakim mówił w wyjaśnieniach obwiniony T. K. wpływa na stan sposobu odpływu wody z działki. Wiedza taka jest w okolicznościach sprawy dostępna i nie wymaga wiadomości specjalnych. Nie można zatem podzielić zarzutu obrońcy, że w prostym od strony merytorycznej stanie faktycznym Sąd Rejonowy nie zasięgnął opinii biegłego. Taka opinia w świetle rzeczowych dowodów, które Sąd I instancji przeprowadził, nie była w sprawie potrzebna.

Przeprowadzając w sposób powyższy postępowanie dowodowe Sąd Rejonowy nie naruszył reguł wynikających z art. 7 kpk.

Na podstawie prawidłowo dokonanych ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji oraz prawidłowej ocenie materiału dowodowego przyjąć należy, że kwalifikacja czynów przypisanych każdemu z obwinionych w wyroku jest prawidłowa.

Wymierzając każdemu z obwinionych karę grzywny Sąd Rejonowy uwzględnił wszystkie przesłanki z art. 33 kw. W pisemnych motywach wyroku swoje stanowisko w tym względzie przekonująco uzasadnił, wskazując okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i niekorzyść obwinionych.

Wymierzone obwinionym kary grzywny są adekwatne do zawinienia i nie zawierają w sobie nadmiernej dolegliwości. Właściwie odpowiadają na społeczną szkodliwość każdego z czynów, przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na właściwości osobiste obwinionych, w tym związane z ograniczoną możliwością rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem przez obwinioną M. K..

Zasądzone od Skarbu Państwa koszty za obronę z urzędu wynikają z ich charakteru i nieopłacenia do tej pory.

Z uwagi na poniesione przez oskarżyciela posiłkowego wydatki związane z udziałem w postępowaniu odwoławczym pełnomocnika, należało zasądzić od obwinionych zwrot tych kosztów, obliczonych według norm przypisanych. Ze względu na to, że obwinieni mają ograniczone możliwości zarobkowania, Sąd Okręgowy zwolnił ich od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Z przedstawionych wyżej względów, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku na podstawie art. 437 § 1 kpk, 449 kpk, 456 kpk w zw. z art. 109 § 1 kpow.